

Sólargeislar brennandi
sækja að mér.
Loftið rykmettað kitlar vitin.
Ekkert í sjónmáli
nema einsemdin.

Tíminn er sem gróið tré
hreyfist aldrei.
Skýtur rótum sínum fast í mig.
Ég hugsa bara um
að komast burt.

Langur dagur líður hægt,
loksins búinn.
Kuldinn umlykur mig,
hægir hugsun.
Að lokum lognast út
við dauðans dyr.

Værum blundi vakna af,
nýr dagur.
Veruleikinn blasir við,
ég er alein.
En áfram tóri ég
og dagana tel.

Alein í eyðimörk...